

Týždeň od 4. do 10. októbra

# POVOLANIE PROROKA

## TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ

1Moj 15,6; Gal 3,6–9; 1Král' 18,19–39; Izaiáš 53; Dan 2,46–48; Mar 1,2–5; Mat 11,1–6

## ÚVODNÝ TEXT

**Potom som počul hlas Pána, ktorý povedal: „Koho mám poslať, kto ta pôjde?“  
Povedal som: „Hľa, tu som, pošli mňa!“ (Iz 6,8)**

V biblických časoch proroci často zohrávali kľúčovú úlohu v dejinách Božieho ľudu. Niekedy stáli v centre diania a zastávali dôležité, ba až rozhodujúce postavenie v živote celého spoločenstva.

Byť prorokom však bolo náročné povolanie. Ich životy neboli jednoduché; často boli plné smútku, odmietnutia, nepochopenia a frustrácie.

Pre Hospodinových prorokov nebývalo jednoduché prijať povolanie do prorockého úradu. Niet sa čomu diviť. Mnohí z nich čelili silnému odporu práve od tých, ktorí mali ich posolstvá s radosťou prijímať. Božích prorokov ostatní až príliš často prehladali a zosmiešňovali ich. Nezriedka ich bili alebo skončili vo väzení. Iných kameňovali alebo lovili ako divú zver. Viacerí zomreli mučeníckou smrťou.

Dnes, v generácii zaplavenej násilím, chamtivosťou, nemravnosťou, vykoisťovaním a všetkými druhmi satanských vplyvov, ľudia prorocký hlas často odmietajú alebo si ho zámerne nevšímajú.

Ako Boží nasledovníci sme však povolaní dbať na hlas Božích prorokov a byť poslami nádeje, ktorú sme prostredníctvom nich dostali.

Minulý týždeň sme sa dozvedeli, že po páde v Edene sa Hospodin usiloval o obnovenie komunikácie s ľuďmi. Tento týždeň preskúmame niektoré prelomové obdobia v dejinách, keď Boh povolal prorokov, aby Jeho ľud nanovo zosúlادili s Jeho posolstvami pre padlý svet.

## OSNOVA LEKCIE

Boh povolával prorokov, aby napriek prenasledovaniu a nepochopeniu viedli Jeho ľud späť k vernosti a k plneniu zmluvy. Odovzdávali dôležité varovania pred hriechom i zaslúbenia o prichádzajúcom Mesiášovi a neustále vyzývali k obnove vzťahu so Stvoriteľom. Ich obetavá služba pod vedením Svätého Ducha zostáva pre nás aj dnes tou najväčšou inšpiráciou.

- 1Moj 15,6; Heb 11,8: Abraháмова viera a poslušnosť pri plnení Božej zmluvy (nedeľa)
- 1Král' 18,20–22: Eliáš a výzva na odvrátenie sa od modiel k živému Bohu (pondelok)
- Iz 53,3–8: Izaiášovo proroctvo o zástupnej smrti zaslúbeného Mesiáša (utorok)
- Dan 6,26–28: Danielova vernosť a svedectvo o Božej moci v pohanstve (streda)
- Mar 1,2–5: Ján Krstiteľ, príprava cesty pre Spasiteľa a neochvejná dôvera v utrpení (štvrtok)

## ABRAHÁM, OCHRANCA ZMLUVY

**Vo viere Abrahám poslúchol, keď ho Boh volal, aby odišiel na miesto, ktoré mal dostať ako dedičstvo. Odišiel, hoci nevedel, kam ide. (Heb 11,8)**

**“Je to ako s Abrahámom, ktorý uveril Bohu a počítalo sa mu to za spravodlivosť. <sup>7</sup>Vedzte teda, že tí, čo sú z viery, sú Abrahámovými synmi. <sup>8</sup>Keďže Písmo predvídalo, že Boh z viery ospravedlňuje pohanov, už vopred ohlásilo Abrahámovi radostnú zvesť: *V tebe budú požehnané všetky národy.* <sup>9</sup>Teda tí, čo sú z viery, dostávajú požehnanie s veriacim Abrahámom. (Gal 3,6–9)**

Od Genezis až po Zjavenie mal Boh vždy verný ostatok, ktorý prijal povolanie k poslušnosti ako odpoveď na Jeho milosť (pozri Jer 31,7.31–34). Napríklad roky po rozptýlení z Bábela si Boh vyvolil Abráma (neskôr Abraháma), aby bol príkladom viery podľa zmluvy nielen pre svoju rodinu, ale aj pre všetky budúce generácie. Uprostred odpadnutia a morálnej rozporuplnosti zostal Abrám verný Božiemu povolaniu (pozri 1Moj 12,1–9).

Hospodin oznámil Abrahámovi podmienky zmluvy a ukázal mu, ako sa usku-toční spasenie ľudstva prostredníctvom Kristovej obete (1Moj 15,6–17). Aby Boh vyskúšal Abrahámovu vieru a znázornil budúcu obeť svojho Syna, povolal Abraháma, aby Mu obetoval svojho syna Izáka (1Moj 22,1–17). Aká to bola nes-mierne mučivá skúška pre otca veriacich! Pomyslime na všetky dôvody, ktoré mohol Abrahám použiť, aby odmietol Boží výslovný príkaz, a predsa verne poslúchol. Hospodin zadržal Abrahámovu ruku, aby Izáka nezabil, a namiesto neho sa postaral o barana.

Nie všetkých prorokov Boh povolal na to, aby varovali pred hroziacou skazou. Všetci však boli povolaní viesť ľudí späť k vernosti. Častým obsahom posol-stva prorokov bolo varovanie pred odpadnutím, pred útlakom chudobných a núdzných a pred porušovaním zmluvy a jej ustanovení.

Čo je však najdôležitejšie, proroci mali zjavovať zaslúbenie spasenia v Mesi-ášovi. Pretrvávajúce svedectvo biblických prorokov a Jeho Ducha v našej poapoštolskej ére nás volá k tomu, aby sme rozpoznali hroziacu krízu, ktorá príde na svet, a varovali pred ňou ostatných. Podstatou tohto varovania je však dobrá správa o vykúpení pre Ježišov verný ľud – pre tých, ktorí s Ním zostali v zmluvnom vzťahu (Zj 12,17).

**Prečítaj si texty 1Moj 15,6, Gal 3,6–9 a Heb 11,8. Čo z Abrahámovho života a povahy ho robilo spôsobilým pre Božiu službu, hoci bol zjavne chybujú-cim človekom?**

Existuje mnoho paralel medzi Abrahámovou dobou a našou. Tak ako sa v Abrahámových časoch nekontrolovane šírilo pohanstvo a modlárstvo, aj dnes sa mnohé ideológie sveta snažia kresťanstvo odstrániť alebo odsunúť na okraj. Na rozdiel od prevládajúcej kultúry sme my, Boží ľud, dnes povolaní verne odzrkadľovať Jeho obraz v každodenných vzťahoch s druhými, vrátane zvestovania posolstva troch anjelov (Zj 14,6–12).

- **Písmo hovorí, že „Abrám uveril Hospodinovi a on mu to počítal za spravodlivosť“ (1Moj 15,6). Ako v tomto texte vidíš mocne zjavené zaslúbenie evanjelia? Akú nádej z toho môžeš načerpať pre seba?**

**OSOBNÉ  
ŠTÚDIUM**

**APLIKÁCIA**

## ELIÁŠOVO POSOLSTVO

<sup>20</sup>Acháb rozoslal pozvanie všetkým Izraelitom a zvolal prorokov na vrch Karmel. <sup>21</sup>Tu pristúpil Eliáš ku všetkému ľudu a povedal: „Dokedy budete preskakovať na obe strany? Ak je Bohom Hospodin, nasledujte ho, ak je ním Baal, chodte za ním!“ Ľud mu nič neodpovedal. <sup>22</sup>Eliáš pokračoval v reči k ľudu: „Zostal som už len sám ako prorok Hospodina, kým Baalových prorokov je štyristopäťdesiat. (1Král 18,20–22)

<sup>23</sup>Ja vám pošlem proroka Eliáša, prv ako príde veľký a hrozný deň Hospodina.

<sup>24</sup>On obráti srdce otcov k synom a srdce synov k otcom, aby som pri svojom príchode neuvlalil na zem kľatbu. (Mal 3,23.24)

### OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Prečítaj si text 1Král 18,19–39. Čo sa z tohto príbehu dozvedáme o tom, akú podobu môže mať prorocký „úrad“?

Eliášovo povolanie a spôsob reči zrkadlia jeho rolu Božieho posla. Aby Boh zastavil odpadnutie Izraela, poslal Eliáša ku kráľovi Achábovi oznámiť viac-ročné sucho. Boh použil toto súženie, aby svoj ľud odvrátil od modlárstva späť k poslušnosti. Kráľ aj krajina však obviňovali proroka Eliáša zo svojho nešťastia a usilovali sa o jeho smrť.

Na vrchu Karmel sa Eliáš postavil prorokom Bála a Ašery. Boží posol v moci Svätého Ducha vyzval modlárske Izrael, aby zavrhol svojich falošných bohov a vrátil sa k Hospodinovi. Ľudia vedeli, že ich rozhodnutia viedli k celonárodnému odpadnutiu. Teraz boli pripravení znovu prijať Eliášovho Boha, ktorý dokázal svoju vrchovanosť nad ich falošnými bôžikmi, ktorí v skutočnosti ani neexistovali.

Tesne pred druhým príchodom Krista Boh prikazuje svojej cirkvi, aby znova zvestovala Eliášovo posolstvo – aby sa ľudia odvrátili od svojich „modiel“ a boli pripravení obstáť vo veľký deň Hospodina. Boh so svojím ľudom stále komunikuje prostredníctvom ciest, ktoré si On sám vyvolil. Jeho Slovo a dar prorocktva prinášajú napomenutie, varovanie, radu a povzbudenie. „Obnova pravej zbožnosti medzi nami je to najdôležitejšie a najnaliehavejšie, čo potrebujeme. Práve tam by malo smerovať naše najväčšie úsilie. Úprimne sa snažme, aby sme získali Pánovo požehnanie; nie preto, že by Boh nebol ochotný udeliť nám svoje požehnanie, ale preto, že nie sme pripravení ho prijať.“ (1SM 121)

**Prečítaj si text Mal 3,23.24. Ako Eliášovo posolstvo ovplyvňuje domovy tých, ktorí nasledujú Boha?**

Skutočné oživenie sa začína v srdci a v domove. Rodina je základným kameňom cirkvi a nenahraditeľným stavebným prvkom spoločnosti. Oživenie v domove šíri nebeskú lásku do cirkvi, komunity i štátu. To je Boží zámer s kresťanským domovom. Oživenie tiež motivuje Boží ľud k misii.

**APLIKÁCIA ■ Aké druhy modiel existujú dnes v našich domovoch, srdciach a zboroch?**

## IZAIÁŠ, PROROK EVANJELIA

<sup>3</sup>Opovrhnutý a opustený ľuďmi, muž bolesti, ktorý poznal utrpenie, pred ktorým si zakrývajú tvár, opovrhnutý, a my sme si ho nevážili. <sup>4</sup>Naozaj, on niesol naše choroby a naše bolesti ho obťažili. My sme si mysleli, že je ranený, Bohom doudieraný a opovrhnutý. <sup>5</sup>On však bol prebodnutý za naše hriechy, zdrvený za naše neprávosti. Trest, ktorý nám priniesol pokoj, spočinul na ňom a pre jeho rany sa nám dostalo uzdravenie. ... <sup>7</sup>Bol trápený a on sa nechal ponížovať, neotvoril ústa, ako baránok vedený na zabitie; neotvoril ústa ako ovca, ktorá onemie pred strihačom. (Iz 53,3–8)

Izaiáš, významný starozmluvný prorok, prijal povolanie konať prorockú službu priamo od Boha (pozri Iz 6,1–8). Ohromený Božou svätosťou a majestátnosťou si Izaiáš uvedomil svoju nehodnosť. V tej chvíli k nemu priletel seraf s rozžeraveným uhlíkom z nebeského oltára a „očistil“ jeho hriechy. Na Božiu otázku „Koho pošlem, a kto nám pôjde?“ (Roh) Izaiáš odpovedal veľmi jasne: „Hľa, tu som, pošli mňa!“ (Iz 6,8). Tak by mala znieť aj naša odpoveď.

Povolanie Izaiáša sa uskutočnilo v kľúčovom bode dejín Izraela. Napriek prorokovým vlastným nedostatkom dostal veľmi dôležité poverenie: varovať Izrael a jeho vodcov pred ich hriechmi. Izaiášove proroctvá sú kľúčovými pasážami Písma, ktoré prinášajú nový pohľad na Boha a lepšie porozumenie podstaty ľudstva a plánu spasenia. V Izaiášovom texte nachádzame aj niečo, čo nepochybne môžeme označiť za najmocnejšie proroctvo zobrazujúce nielen Ježišovu smrť, ale aj jej význam pre hriešny svet.

**Prečítaj si text Izaiáš 53. Ako toto úžasné proroctvo, napísané viac ako pol tisícročia pred Ježišovým ukrižovaním, zjavuje význam Kristovej smrti za ľudstvo? Čo sa z toho môžeme naučiť o dare proroctva?**

Izaiášove proroctvá predpovedali Mesiášov zámer a poslanie (Iz 53,3–5). Vysvetľovali, prečo bol Kristus „ako baránok vedený na zabitie“ (Iz 53,7) a ako Jeho zmierna obeť zachránila Jeho ľud z hriechov. Takmer hmatateľne je tu vykreslený zástupný aspekt Kristovej smrti, ktorý ukazuje základ zmierenia vykonaného v prospech celého ľudstva.

„Všetci sme blúdili ako ovce, každý išiel svojou cestou, ale Hospodin na neho uvalil neprávosti nás všetkých.“ (Iz 53,6) Je tu zobrazená univerzálna povaha hriechu; rovnako je tu zobrazená aj univerzálna povaha kríža, ktorý je riešením hriechu. Táto kapitola, možno viac než ktorákoľvek iná v Starej i Novej zmluve, ukazuje plán spasenia jasným a jednoznačným spôsobom.

Prorocké povolanie Izaiáša však nebolo jednoduché. Ľuďom sa jeho hrozivé predpovede o ich skaze zdali absurdné, podobne ako sa to zdá mnohým dnes, keď počúvajú varovanie pred následkami hriechu (Rim 6,23). Izaiášov prorocký hlas pre jeho i našu dobu je jasný (pozri Iz 2,4; 5,20). Práve odmietnutie konať spravodlivo a uskutočniť zásadné zmeny viedlo k zničeniu Jeruzalema. Rovnaký hriech bude príznačný pre zničenie bezbožných obyvateľov zeme, keď sa Kristus vráti.

- Prejdi si znovu 53. kapitolu Izaiáša a poznač si všetko, čo pre nás Ježiš robí, ako je to opísané v týchto veršoch. V čom je Izaiášov opis významu Kristovej smrti zdrojom nádeje pre teba?

**OSOBNÉ  
ŠTÚDIUM**

**APLIKÁCIA**

## DANIEL, VERNÝ PROROK

<sup>13</sup>Potom Daniela priviedli pred kráľa a kráľ povedal Danielovi: „Si ty ten Daniel z judských zajatcov, ktorých kráľ, môj otec, priviedol z Judska? <sup>14</sup>Počul som o tebe, že je v tebe duch svätých bohov a že si preukázal osvietenosť, chápanosť a výnimočnú múdrosť. (Dan 5,13-14)

<sup>26</sup>Potom kráľ Dárius napísal ľuďom všetkých národností a jazykov, ktorí obývajú celú zem: „Nech sa rozhojní váš pokoj. <sup>27</sup>Vydal som príkaz, aby sa na celom území môjho kráľovstva ľudia báli Danielovho Boha, lebo on je živý Boh, ktorý je naveky, jeho kráľovstvo je nezničiteľné a jeho vláda bude trvať až do konca. <sup>28</sup>On zachraňuje a vyslobodzuje a robí znamenia a zázraky na nebi aj na zemi. On zachránil Daniela z moci levov.“ (Dan 6,26–28)

### OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Väčšina kresťanov pozná príbeh z 1. kapitoly knihy proroka Daniela, kde sa ako mladý riadil zásadami, ktoré sa naučil ako dieťa. Daniel bol vzorom vernosti (Dan 1,8). Keď mu predložili kráľovské pochútky, trval na tom, že bude jesť iba jednoduchú rastlinnú stravu a piť iba vodu, namiesto toho, aby prijímal stravu z kráľovského stola (Dan 1,12–16). To bola len malá skúška v porovnaní s tým, čo prišlo neskôr, ako napríklad v 6. kapitole, kde jeho vernosť mohla ľahko znamenať smrť.

**Prečítaj si texty Dan 2,46–48; 4,15; 5,13.14 a 6,26–28. Čo nám tieto verše hovoria o tom, akým svedkom bol Daniel pre pohanov okolo seba?**

Všimnime si svedectvo pohanov o moci Danielovho Boha. Akokoľvek sú tieto príbehy jedinečné, všetky odhaľujú kľúčový princíp: vďaka našim životom, našej vernosti a Božej moci, ktorá v nás a cez nás pôsobí, sa iní môžu a mali by sa dozvedieť o nebeskom Bohu, a o tom, že On je „Bohom bohov a Pánom kráľov“ (Dan 2,47 Roh).

Kedže opakujúcou sa témou Danielových prorocíetv je súd, vrcholiaci druhým príchodom Krista (Božím konečným víťazstvom), význam Danielovho mena „Boh je môj sudca“ je veľmi príznačný. Jeho spisy si zaslúžia dôkladné štúdium a pozornosť, pretože sú aktuálne aj dnes. Danielove prorocktá slúžia ako pripomenka, aby sme vždy zostali bdeli a zachovávali Božie prikázania aj v „malých“ veciach života.

Daniel ako prorok tiež predpovedal vzostup a pád kráľovstiev a následky ľudskej neposlušnosti voči Bohu. Prostredníctvom svojich prorockých vídení Daniel zjavil Boží plán a konečné víťazstvo Božieho kráľovstva (Dan 7,13.14). Zamysli sa napríklad nad 2. kapitolou Daniela, napísanou pol tisícročia pred Kristom. Daniel veľmi presne opísal vzostup a pád týchto štyroch veľkých svetových ríš, siahajúc až do našich čias (obdobie nôh a prstov sochy), pričom jasne odkazoval na národy modernej Európy. Prorockto nám o nich hovorí, „že sa síce budú medzi sebou miešať, ale nebudú súdržní, tak ako sa železo nespojí s hlinou“ (Dan 2,43). Aká úžasná predpoveď o Európe, ktorá napriek všetkým pokusom o jednotu zostáva v mnohom rozdeleným kontinentom. Hoci ešte niekoľko rokov pred pádom Sovietskeho zväzu žiadna spravodajská služba tento pád nepredvídala, Danielova predpoveď nám dáva silné dôvody dôverovať Božím prorokom.

### APLIKÁCIA

- **Všetky kráľovstvá v 2. kapitole Daniela prišli a zanikli tak, ako bolo predpovedané. Čo by nám to malo povedať o dôvere k prorocktu, ktoré hovorí, že ako ďalšie príde Božie večné kráľovstvo (Dan 2,44)?**

## JÁN KRSTITEĽ, PRÍPRAVA ĽUDU

<sup>2</sup>Ako je napísané u proroka Izaiáša: *Hľa, posielam pred tvojou tvárou svojho posla, aby ti pripravil cestu.* <sup>3</sup>*Hlas volajúceho na púšti: Pripravte cestu Pánovi, vyrovnajte mu chodníky!*<sup>4</sup> – tak vystúpil Ján Krstiteľ na púšti a hlásal krst pokánia na odpustenie hriechov. <sup>5</sup>Prichádzala celá judská krajina i všetci Jeruzalemčania. Vyznávali svoje hriechy a on ich krstil v rieke Jordán. (Mar 1,2–5)

Čo bolo podľa úvodného textu (Mar 1,2–5) cieľom služby Jána Krstiteľa?

**OSOBNÉ  
ŠTÚDIUM**

Evanjelium podľa Marka nás informuje, že príchod Jána Krstiteľa bol naplnením Izaiášovho proroctva (Iz 40,3). „Jánovo detstvo, mladosť i dospelosť sa vyznačovali neochvejnou vernosťou a mravnou silou.“ (DA 224; CL 143) Satan sa po vypočutí Jánovho hlasu na púšti obával, že stratí nadvládu nad ľudstvom. Skazenosť Jánových poslucháčov bola odhalená spôsobom, ktorý spôsobil, že „satan sa chvel obavou o bezpečnosť svojho kráľovstva“. Jeho vplyv nad Izraelom bol ohrozený. Opakovane sa neúspešne pokúšal odradiť Jána Krstiteľa od jeho verného životného štýlu a dôvery v Mesiáša.

**Prečítaj si text Mat 11,1–6. Ako Ježiš posilnil Jánovu vieru, kým bol tento kazateľ vo väzení?**

Satanovi sa nepodarilo pokušením priviesť Ježiša k hriechu. Porážka, ktorú utrpel na púšti, ho rozzúrila. Zmenil teda taktiku a ovplyvňovaním ľudí, ktorých mal v moci, dal uväzniť Jána, Ježišovho bratranca. Jánovo uväznenie Ježiša bolelo. A hoci Ho satan nedokázal zvieť na hriech, týmto spôsobom sa snažil nielen zlomiť Jána, ale zároveň spôsobiť citovú ujmu Ježišovi. Ján však dostal od Ježiša slová povzbudenia. Ján zostal verný Bohu až do smrti – nezlomili ho ani podmienky, v ktorých sa ocitol, ani neistota spojená s dôvodom jeho uväznenia, a dokonca ani skutočnosť, že Ježiš ho napriek svojej moci nevyslobodil. Podobne ako proroci v dávnych časoch, aj my sme povolaní zvestovať posolstvo o pokání, viere a plnosti Kristovej spravodlivosti (Zj 14,6–12). Tak ako sa o to snažil v prípade Jána Krstiteľa, aj nás chce satan zneistiť, aby nás priviedol k pochybnostiam o Božom poslaní pre naše životy. Existuje však cesta, ako neprepadnúť beznádeji. Potrebujeme si však pripomínať Božie vedenie v našich životoch. Dvojnásobne to platí vtedy, keď sa ocitneme v zložitej situácii – tak ako sa to stalo Jánovi, ktorý bol uväznený a potom zabitý pre činy zlej ženy a slaboškého muža. Nech do nášho života príde čokoľvek, s vierou môžeme prosiť Boha a On nám odpovie. A navyše, prisľúbil nám moc konať Jeho vôľu (Sk 1,8). V postkresťanskom a nekresťanskom svete je nevyhnutné, aby sme boli vernými svedkami Krista bez ohľadu na okolnosti, v ktorých sa nachádzame.

- Ocitol si sa niekedy v podobnej situácii ako Ján, keď si nijako nedokázal pochopiť, prečo sa ti dejú zlé veci? Čo ti vtedy najviac pomohlo zachovať si vieru a dôveru v Boha?

**APLIKÁCIA**

## POVOLANIE NA PROROCKÚ SLUŽBU

Boh povoláva prorokov v konkrétnych časoch na osobitné ciele. Proroci prichádzajú s posolstvami určenými pre danú dobu. V tomto kontexte adventisti siedmeho dňa veria, že Ellen Whiteová bola jednou z tých, u koho sa prejavil moderný dar proroctva a kto pôsobil podobne ako nekanonickí proroci (viac o tom v budúcich lekciami). Ellen Harmonová [Whiteová] prijala svoje prvé povolanie v decembri 1844, niekoľko týždňov po tom, čo nasledovníci Williama Millera očakávali Ježišov návrat na základe textu Dan 8,14: „Až bude dvetisíc tristošesťdesiat večer a ráno, potom bude ospravedlnená svätýňa.“ (Roh) Hoci sám Miller nikdy nestanovil presný dátum, jeho nasledovníci sa nakoniec upriamili na 22. október 1844. Vychádzali z biblického počítania času pre Deň zmierenia a práve tento dátum určili ako deň, keď sa Kristus vráti na zem. Táto viera priniesla nesmierne očakávanie tisícom ľudí nielen v Severnej Amerike, ale aj v iných oblastiach sveta. Verili, že sa čoskoro spoja so svojím Spasiteľom v nebi. Aj Millera naplnilo vzrušenie a nadšenie, keď sa blížil očakávaný advent. Kristus sa však neobjavil a nasledovníci Millerovho učenia okúsili zdrvivúce *veľké sklamanie*.

Práve v tejto situácii dal Boh Ellen Harmonovej [Whiteovej] jej prvé videnie. Hlavným cieľom tohto posolstva bolo povzbudiť ju aj sklamaných veriacich, že Boh je napriek ich nesprávnemu výkladu stále s nimi. Videnie poukazovalo na cestu vedúcu z tejto zeme do nebeského Jeruzalema. Po tejto ceste kráčali adventní veriaci do Svätého mesta. A „ak mali svoj zrak upretý na Ježiša, ktorý bol práve pred nimi a ktorý ich viedol do mesta, boli v bezpečí“ (2SG 31). Toto videnie bolo dobrou správou. Uprostred zmätku spôsobeného sklamaním začal Boh vytvárať nové hnutie. Ježiš ich neopustil, bol naďalej s nimi. Mal sa vrátiť, ako to zaslúbil. Veriacich viedol po ceste spasenia. Dôležité však bolo, aby veriaci mali svoj zrak „upretý na Ježiša“. Mali dobrý dôvod nestrácať nádej ani uprostred veľkého sklamaní a chaosu, v ktorom sa ocitli. Takto Boh povolal Ellen Harmonovú, sedemnásťročnú dospelávajúcu dievčinu, na prorockú službu. Jej cesta nebola jednoduchá, najmä na začiatku. Hoci ľudia tento dar postupne prijali ako pravý, Ellen Whiteová mala obavu stať sa Božím poslom. Byť Božím prorokom nebolo nikdy jednoduché. A už vôbec to nebolo niečo, čo by človeku prinášalo prestíž. Ako sa teda Ellen Whiteová podriadila Božiemu povolaniu? Budúci týždeň sa bližšie pozrieme na osobitnú prácu a výzvy, ktorým čelili starozmluvní proroci, pričom niektoré z nich sa zopakovali aj v živote a službe Ellen Whiteovej, o čom sa dozvieme budúci piatok.

Viac informácií nájdete na stránke <https://whiteestate.org/absg/2>.